

Sygn. akt IV CSK 85/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. P.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko-Własnościowej w S.
o uchylenie uchwały ewentualnie stwierdzenie nieważności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 5 września 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek pełnomocnika pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokatorsko Własnościowa w S. wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej, skierowanej do wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 września 2018 r., oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Zdaniem pozwanej skarga jest oczywiście uzasadniona ponieważ Sąd drugiej instancji bądź nie rozważył całkowicie zarzutów apelacji bądź też rozważył je pozornie, bez przeanalizowania argumentów przyjętych za ich podstawę. Skutkiem tego było pominięcie (bez dokonania oceny) tej części materiału dowodowego, która była wskazywana w apelacji dla uzasadnienia podniesionych zarzutów.

W związku z treścią uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania należy uwzględnić, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że powołanie się przez podmiot wnoszący skargę kasacyjną na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje do przedstawienia wyводу prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej,

bez potrzeby wchodzenia w szczegóły, czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia, co daje podstawy do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną (tak np. Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, nie publ.; z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.; z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 204/06, nie publ.; z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, nie publ.; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, nie publ.; z dnia 9 stycznia 2008 r., III PK 70/07, nie publ.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, nie publ.; z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, nie publ.; z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, nie publ.; z dnia 3 kwietnia 2008 r., II PK 352/07, nie publ.; z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, nie publ.; z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, nie publ. i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ.).

Analiza skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżąca nie wykazała tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Z tej części skargi kasacyjnej nie wynika, jakie konkretnie zarzuty i jaki konkretnie materiał dowodowy pominął Sąd Apelacyjny a co najważniejsze nie zostało w żaden sposób wykazane, czy uchybienia te nie tylko miały istotny wpływ na wynik sprawy ale także, że uchybienia te miały szczególny, kwalifikowany charakter. Są to okoliczności, które musi wykazać strona wnosząca skargę kasacyjną. Same podstawy skargi kasacyjnej i ich uzasadnienie podlegają ocenie na dalszym etapie postępowania, po przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżącego przesłanka opisana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. ani brana pod rozagę z urzędu nieważność postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Oceniając wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy uwzględnił, że nie stanowi odpowiedzi na skargę tak nazwane pismo procesowe, wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003 nr 9, poz. 120, 14 marca 2003 r.,

V CKN 1733/00, nie publ., czy 7 maja 2003 r., IV CKN 113/01, nie publ.). W konsekwencji, nie wywołuje ono skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, obejmujących sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną (art. 167 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.). Ze wskazanych przyczyn nie może być uwzględniony wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, zawarty w piśmie określonym jako odpowiedź na skargę kasacyjną, które zostało wysłane listem poleconym w dniu 1 lutego 2019 r. r. po skutecznym doręczeniu odpisu skargi kasacyjnej pełnomocnikowi powoda w dniu 2 stycznia 2019 r., tzn. po upływie dwutygodniowego terminu do podjęcia tej czynności procesowej.